30/11/2018

Η εορτή του Αγ. Ανδρέου στον Πλάτανο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 30 Νοεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίας Παρασκευής Πλατάνου επί τη εορτή του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου του Πρωτοκλήτου.

Κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση τεμάχιο Ιερού Λειψάνου του Αγίου.

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

© Grafeio Typou IMBNK

Ακολουθεί το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

«Διδάσκαλε, ποῦ μένεις; λέγει αὐ-τοῖς· ἔρχεσθε καί ἴδετε».

Στήν ἀρχή τοῦ δημοσίου βίου τοῦ Χριστοῦ μᾶς μεταφέρει τό σημε-ρι-νό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα καί μᾶς παρουσιάζει τή συνάντησή του μέ τούς πρώτους μαθητές του καί μέ τόν ἑορταζόμενο σήμερα ἅγιο ἀπό--στολο Ἀνδρέα, τόν πρω-τό-κλη-το.

Ἦταν ὁ πρῶτος, ὁ ἀπόστολος Ἀν-δρέας, ὁ ὁποῖος ἄκουσε τόν Χριστό νά ὁμιλεῖ καί ἐλκύσθηκε ἀπό τόν λό-γο του καί τόν πλησίασε. Καί ὄχι μόνο ἔμει-νε κοντά του γιά πά-ντα ἀλλά ἔγινε ἀπόστολος καί κή-ρυ--κας τοῦ εὐαγγελίου του καί ἀξιώ--θη-κε νά μαρτυρήσει μέ σταυ-ρικό θά-νατο γιά τήν πίστη καί τήν ἀγά-πη στόν διδάσκαλό του.

Ἴσως κάποιοι ὅμως ἀναρω-τι-οῦ-νται ποιά εἶναι σημασία τῆς κλή-σεως τοῦ

ἀποστόλου Ἀν-δρέου ἀπό τόν Χριστό γιά μᾶς καί γιά ποιόν λόγο ἀναφέρεται σέ αὐτή τό εὐ-αγ-γελικό ἀνάγνωσμα.

Ἡ σημασία τῆς κλήσεως ἔγκειται στήν ἀποφασιστικότητα τοῦ ἀπο-στό-λου Ἀνδρέου ἀλλά καί τῶν ἄλ-λων μαθητῶν νά ἀκολουθή-σουν τόν Χριστό.

Τόν ἔβλεπαν γιά πρώτη φορά. Τόν ἄκουαν γιά πρώτη φορά. Καί ὅμως τόν ἀκολού-θη-σαν χωρίς ἐνδοιασμούς, χωρίς λο-γι-σμούς ἀμ-φιβολίας καί ἀνησυ-χί-ας. Ἄφησαν τά πάντα καί ξεκί-νη-σαν μαζί του μία πορεία πού δέν ἤξεραν ποῦ θά τούς ὁδηγήσει. Καί δέν διαψεύ-σθηκαν καί δέν ἀπο-γοη--τεύθηκαν.

Πόσο διαφορετική εἶναι, ἀδελφοί μου, ἡ δική τους στάση ἀπό τή δι-κή μας. Οἱ ἀπόστολοι, ἐνῶ δέν γνω-ρίζουν τίποτε γιά τόν Χρι-στό, τολμοῦν ἀνε-πι-φύλακτα νά τόν ἀκολου-θήσουν. Ἐμεῖς, ἐνῶ τόν γνωρίζουμε, ἐνῶ ἔχουμε δεῖ τά θαύματά του, ἐνῶ ἔχουμε δεῖ τή θαυμαστή πορεία τῆς Ἐκκλησίας του διά μέσου τῶν αἰώνων, ἐνῶ γνωρίζουμε πώς παρά τούς διωγ-μούς καί τά μαρτύρια πού ὑπέστη ἡ Ἐκκλησία καί τά πιστά μέλη της συνεχίζει νά ὑπάρχει καί νά ἀπο-τε--λεῖ τήν κιβωτό τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ ἔχουμε ὁρα-τή τήν πα-ρουσία τῶν ἁγίων της στή ζωή μας μέ τά ἱερά λείψανά τους καί τίς θαυματουργές εἰκόνες τους, συ-χνά ἀμφιβάλλουμε γιά τήν πί-στη μας, δι-στά-ζουμε νά ἀκο-λου-θήσουμε τόν Χριστό, δέν τολ-μοῦ-με νά τηρήσουμε στή ζωή μας τόν λόγο τοῦ εὐαγγελίου ἤ φο-βού-μεθα νά ὁμολογήσουμε τήν πίστη μας.

Καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο πολλές φορές συμβαίνουν αὐτά εἶναι για-τί δέν δίδουμε τήν ἀπαραίτητη προ---σο-χή στήν πρόσκληση πού ἀπευ-θύνει καί σέ μᾶς ὁ Χριστός, στήν πρόσκληση πού τόν ἀκού-σα-με νά ἀπευθύνει στό σημερινό εὐ-αγ-γε-λικό ἀνάγνωσμα στόν ἀπό-στολο Ἀνδρέα, ὅταν τόν ρώτησε «Διδά-σκα-λε, ποῦ μένεις;» καί ὁ Χριστός τοῦ ἀπήντησε «ἔρχεσθε καί ἴδετε». Ἐλᾶτε καί θά δεῖτε ποῦ μένω. Ἐλᾶτε καί θά δεῖτε ποιός εἶμαι. Δέν εἶναι δυνατόν νά μέ γνωρί-σε-τε ἀπό ἀπόσταση. Δέν εἶναι δυνα-τόν νά μέ καταλάβετε μόνο διαβά-ζο-ντας ἤ ἀκούοντας γιά μένα. Ἡ προ--σωπική γνώση καί ἐμπειρία εἶναι ἀναγκαία, καί ὁ κάθε ἄνθρω-πος πού θέλει πραγματικά νά πι-στεύσει καί νά ἀκολουθήσει τόν Χριστό, θά πρέπει νά ἀποκτήσει αὐτή τήν ἐμπειρία, νά πλησιάσει καί νά ζήσει κοντά στόν Χριστό.

Πολλοί νομίζουμε, ἀδελφοί μου, ὅτι ἐπειδή ἔχουμε γεννηθεῖ μέσα σέ μία χριστιανική πατρίδα καί οἰκογένεια, ἐπει--δή ἔχουμε βαπτισθεῖ χριστια-νοί, ἐπειδή ζοῦμε μέσα σέ ἕνα χρι-στιανικό περιβάλλον, γνωρί-ζου-με τόν Χριστό. Καί μᾶς ἀρκεῖ αὐ-τό. Καί ἐπαναπαυόμεθα σέ αὐτό. Ἀλλά δέν τόν γνωρίζουμε ὅσο πρέ-πει, καί γι᾽ αὐτό στήν πρώτη δυ-σκολία, στήν πρώ-τη δοκιμασία, στόν πρῶτο πειρα-σμό, τόν ἐγκα-τα-λείπουμε, τόν ἀρ-νού-μεθα, λέμε ὅτι δέν τόν γνωρί-ζουμε ἤ καί ζοῦμε σάν νά μήν τόν γνωρίζουμε, σάν νά μήν εἴμεθα μέλη τοῦ Σώματός του,

τῆς Ἐκ-κλη-σίας του.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ πάντοτε διά τῶν ἁγίων του, οἱ ὁποῖοι ἀπο-τε-λοῦν τούς διαρκεῖς μάρτυρες τῆς ἐμπειρίας τῆς ζωῆς κοντά στόν Χριστό.

Γι᾽ αὐτό καί ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ καί σήμερα, τό-σο μέ τήν πρόσκλη-ση πού μᾶς ἀπηύ-θυνε στό εὐαγ-γε-λικό ἀνά-γνω-σμα ὅσο καί μέ τό πα-ράδειγμα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου ἀποστό-λου Ἀνδρέου τοῦ πρωτο-κλή-του· μᾶς καλεῖ νά τόν ἀκολου-θή-σουμε καί νά δοῦ-με καί νά πει-σθοῦμε «ὅτι χρη-στός ὁ Κύριος», ζώντας κοντά του μέσα ἀπό τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας, τή λει-τουρ-γική καί τή μυστη-ρια-κή, μέσα ἀπό τήν προσευχή καί τή μελέτη τοῦ λόγου του, μέσα ἀπό τόν ἀγώ-να καί τήν καθημε-ρι-νή προσπά-θειά μας νά ἐφαρμό-ζουμε τό θέ-λη-μα καί τίς ἐντολές του.

Ἔτσι μόνο θά μπορέσουμε καί ἐμεῖς καί νά γνωρίσουμε οὐσια-στι-κά καί πραγματικά τόν Χριστό καί νά συν-δεθοῦμε μαζί του, ἀκολου-θώ-ντας τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου ἀπο-στόλου Ἀνδρέου, τοῦ πρωτο-κλή-του, ἔτσι ὥστε νά τόν τιμή-σου-με ὄχι μόνο μέ τά λόγια μας ἤ μέ τή συμμετοχή μας στή θεία λει-τουρ-γία ἐπί τῇ μνήμῃ του, ἀλλά μέ τή ζωή μας, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς νά εἴμεθα κοντά στόν Χριστό καί σέ αὐτή τή ζωή καί στήν αἰώ-νια, τήν ὁποία εὔχομαι διά πρε-σβειῶν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀν-δρέου νά χαρίσει σέ ὅλους μας ὁ Θεός.